

gjælder naturligvis her det Samme, som overhovedet gjælder i Tilfælde, hvor der viser sig Tendens til et Prisfald — om der er Tale om Penge eller om Varer, er naturligvis i den Henseende ligegyldigt. Et begyndeende Prisfald har i længere Tid en vis Vanskelighed ved at trænge igennem paa Grund af den Modstand, som det møder fra de modstridende Interesser. Men naar først Modstanden er brudt paa eet Punkt, naar Prisfaldet er ført igennem paa eet Sted, er dermed Fortryllelsen brudt, og saa vil Andre følge efter. Der kan derfor formentlig kun ved Konverteringen være Spørgsmaal om, hvorvidt Tidspunktet maatte siges at være heldig valgt, og i Tilfælde af, at dette maatte erkjendes, om da Betingelserne ere saadanne, at man maa sige, at der ikke sandsynligvis vilde kunne være opnaaet bedre Betingelser. Saa vidt man kan skjønne, tror jeg nu, at der er god Grund til at antage, at det har været overmaade heldigt, at Finansministeren ikke har forsojnt det nærværende Dieblit til at søge denne Sag gennemført, og hvad Betingelserne angaar, haaber jeg, at man vil finde det naturligt, at jeg som Medlem af Direktionen for Nationalbanken — der jo staar i Spidsen for det Konfortium, med hvilket den foreløbige Overenskomst om det nye Statslaan er afsluttet — giver efter for den Trang, jeg har til at udtale, at Nationalbankens Direktion efter sin fulde Overbevisning har strakt sig saa vidt, som den paa nogen Maade har troet at kunne forsvare mod det Institut, hvis Interesser det er dens Pligt at varetage, og at Direktionen ikke skjønner, at det vilde have været muligt let ad nogen anden Vej at opnaa bedre Betingelser. Jeg skal til Sammenligning i denne Henseende nævne, at i Begyndelsen af Aaret, i Januar Maaned, optog den svenske Regjering et Statslaan til 3 $\frac{1}{2}$ pCt., men opnaaede ikke nogen høiere Kurs end 92 pCt. I Foraaret, Mai eller Juni Maaned, optog Holland, dette kapitalrige Land, et Konverteringslaan ligeledes til 3 $\frac{1}{2}$ pCt., og Kursen derfor blev fastsat til 96 $\frac{3}{4}$ pCt. Noget senere har Norge optaget et Laan, hvis Kurs blev fastsat til 96 $\frac{1}{10}$ pCt. Jeg skal endelig endnu nævne, at Kjøbenhavns Kommune jo i Foraaret har optaget et 3 $\frac{1}{2}$ pCt.s Konverteringslaan, og Kursen derfor blev sat til 93 $\frac{1}{4}$ pCt. Jeg tror, at det vil heraf vise sig, at der i dette Tilfælde opnaas Betingelser, som ere bedre, ja til Dels endog saa meget bedre end de, der ere opnaaede i de andre Tilfælde, med hvilke der nærmest kan være Anledning til at sammenligne dette. Og saa har endda Finansministeren opnaaet, hvad der ikke gjælder om noget af disse andre

Tilfælde, at det nye Laan udelukkende er blevet stiftet i indenlandsk Mønt, og at Renten deraf kun betales her i Landet, Noget, hvorpaa den høitærede Finansminister har sat særlig Pris og efter min Mening med Føie; men naturligvis vilde de udenlandske Deltagere i Konfortiet have foretrukket, at dette Tilfaar ikke var kommet med. Jeg kan derfor ikke tro Andet, end at dette Lovforslag fortjener en særdeles gunstig Modtagelse fra det høitærede Things Side, og jeg skal tillade mig at anbefale dets Vedtagelse.

B. Petersen: Ligesom den ærede sidste Taler skal jeg ogsaa tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag. Jeg tror med ham, at man maa anse de Betingelser, paa hvilke Lovforslaget hviler, for særdeles gunstige, jeg tror, at det vilde have været vanskeligt at skaffe dem gunstigere, og det vise jo ogsaa de Exempler, som det ærede Medlem anførte paa andre Konverteringslaan, der ere afsluttede i indværende Aar. Jeg tror, det er heldigt, at Lovforslaget netop er kommet frem nu, thi Ingen borger jo for, at Forholdene om kort Tid vilde stille sig saaledes, at det overhovedet vilde være muligt at afslutte et saadant Laan. Jeg skal derfor ligesom den sidste ærede Taler anbefale Lovforslaget. Naar jeg har begjæret Ordet, er det egentlig ikke af denne Grund, men for at henvende en Anmodning til den høitærede Finansminister med Hensyn til vore Forhold ude i Provindserne saavel de nu bestaaende Forhold som de, vi ville befinde os under efter Konverteringen. Saaledes som Forholdene nu ere hos os, er man noget uheldigere stillet i Provindserne end her i Hovedstaden, naar man er i Besiddelse af et Indskrivningsbevis. Naar man har et saadant her i Kjøbenhavn og vil have det ombyttet med en kongelig Obligation, bliver dette tilladt; naar man gaar op i Finansministeriet med et Par Identitetsvidner, faar man uden videre udleveret Obligationer for sit Indskrivningsbevis. Andledes forholder det sig i Provindserne; der forlanger man, at man skal indsende en Fuldmagt til en Mand her i Kjøbenhavn, denne Fuldmagt skal være forsynet med Notarialattest for, at rette Bedkommende i Virkeligheden har understrevet det, og denne Notarialattest skal atter være forsynet med Stempel. Enhver vil altsaa se, at i Provindserne er der forbundet en større Udgift med Ombytning af Indskrivningsbeviser, en Udgift, som for Notarialattest andrager 4 Kr. 78 Øre og til Stempel 1 Kr., i Alt altsaa 5 Kr. 78 Øre, hvilken Udgift man ikke har her i Byen. Jeg vil henlede den ærede Fi-